

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010032
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010032.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci odsúdeného S. Q., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom mesto M., okres F., t. č. vo výkone trestu odňatia v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g) Tr. zákona a iné, o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 03. februára 2021 pod sp. zn. 1Pp/3/2021 jednomyseľne takto

rozhodol:

- I. Podľa § 194 odseku 1 písm. a) Tr. poriadku s a napadnuté uznesenie okresného súdu z r u š u j e v celom rozsahu.
- II. Podľa § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona s a návrh odsúdeného S. Q., nar. XX.XX.XXXX na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný z a m i e t a.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 05. augusta 2020 pod sp. zn. 0T/52/2020 bol odsúdený S. Q., nar. XX.XX.XXXX uznávaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g) Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanom trestnom rozkaze. Za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. septembra 2020 pod sp. zn. 0T/62/2020 bol uznávaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g), odsek 2 písm. b) Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozsudku, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Prvý výkon trestu odňatia slobody začal dňom 25.08.2020 a nasledujúci druhý nariadený trest by mal ukončiť dňom 20. mája 2021. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený S. Q. podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. po uplynutí 1 súčtu oboch jemu uložených a nariadených predmetných trestov u odsúdeného uplynula dňom 05. januára 2021.

Dňa 11. januára 2021 bol Okresnému súdu Trenčín doručený písomný návrh odsúdeného S. Q. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj stručne odôvodnil.

Okresný súd Trenčín na nariadenom verejnom zasadnutí uznesením dňa 03. februára 2021 pod sp. zn. 1Pp/3/2021 podľa § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona odsúdeného S. Q. podmienené prepustil z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody, uloženého a nariadeného odsúdenému vyššie citovaným rozhodnutím a podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona mu určil, podľa svojho názoru primeranú skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad odsúdeným, spolu s uložením obmedzenia podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas určenej skúšobnej doby a povinnosťou podľa § 51

odsek 4 písm. k) Tr. zákona, spočívajúcou v príkaze počas určenej skúšobnej doby sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že odsúdený spĺňa kumulatívne všetky potrebné zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Formálnu podmienku odsúdený splnil viac ako vykonanou polovicou uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody a podľa názoru okresného súdu aj druhú zákonnú materiálnu podmienku spočívajúcu v tom, že preukazuje adekvátny stupeň polepšenia počas doterajšieho výkonu trestu, čo odôvodňujú pozitívne skutočnosti, vyplývajúce z jeho hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody, na ktoré okresný súd v podrobnostiach poukázal, keď sa na druhej strane okresný súd nestotožnil s určitými negatívnymi poznatkami ústavu, na ktorých ústav založil svoje hodnotenie o čiastočne plnenom stanovenom programe zaobchádzania odsúdeným, ktorý je ale vo výkone trestu iba po prvýkrát, pričom z hľadiska naplnenia tretej zákonnej podmienky považoval okresný súd doterajší výkon trestu odňatia slobody odsúdeným za dostatočný z hľadiska naplnenia účelu trestu v jeho prípade.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť intervenujúci prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech odsúdeného. Sťažnosť písomne odôvodnila prokurátorka tak, že poukázala na hodnotenie odsúdeného riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, z ktorého vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je stredne vysoké a resocializačná prognóza je tak u neho menej priaznivá, keď odsúdený má iba čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, sklony k nadmernému požívaniu alkoholických nápojov, nedostatočné sociálne zázemie a opakovane páchal trestnú činnosť. Odsúdený preukazuje splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie iba čiastočne a riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody nebolo odporúčané jeho podmiennečné prepustenie. Odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody plní program zaobchádzania iba čiastočne. Podľa názoru prokurátorky môžu rozhodujúce existujúce skutočnosti odôvodňovať podmiennečné prepustenie iba vtedy, keď so zreteľom na ne a ďalšie okolnosti, ktoré majú význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude po podmiennečnom prepustení, ktoré nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie sa, viesť riadny život. Podľa jej názoru okresný súd nedostatočne vyhodnotil riziká u odsúdeného vo vzťahu k jeho recidíve, keď dôsledne neprihliadol na obsah jeho hodnotenia ústavom na výkon trestu odňatia slobody a jeho doterajšiu trestnú minulosť. Preto navrhla, aby nadriadený krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 písm. b) Tr. zákona v celom rozsahu zrušil a aby sám návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Odsúdený S. Q. sa k písomnému odôvodneniu sťažnosti prokurátora do konania neverejného zasadnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená 30. marca 2021, preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 06. apríla 2021 správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry, ktorá bola podaná oprávnenou osobou a včas, je dôvodná.

Podľa § 66 odseku 1 písm. a) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odseku 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného.

Krajský súd po splnení svojej prieskumnej povinnosti, na rozdiel od právneho názoru okresného súdu dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované tri podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného S. Q. uvedené v ustanovení § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona kumulatívne splnené neboli. Odsúdený vykonal už viac ako potrebnú 1 z uloženého a jemu nariadeného predmetného nepodmiennečného trestu odňatia slobody skutočne dňom 05. januára 2021. Teda formálna podmienka na jeho podmiennečného prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak splnená bola.

Pokiaľ však ide o ďalšiu, druhú zákonnú podmienku, týkajúcu sa adekvátneho polepšenia sa odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, v tomto smere krajský súd sa so záverom okresného súdu nemohol stotožniť a musel súhlasiť so sťažnosťnými argumentmi prokurátorky v tom, že odsúdený splnenie tejto podmienky preukazuje skutočne iba v čiastočnej forme. Odsúdený S. Q. tak, ako to vyplýva z obsahu podaného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, aj keď vo viacerých smeroch nie je hodnotený celkom negatívne, t. j. pokiaľ ide o jeho správanie, plnenie nariadení a príkazov príslušníkov ZVJS, keď nie negatívne sú hodnotené aj jeho vzťahy s osobami mimo výkonu trestu odňatia slobody (osoby blízke), celkom pozitívne však ale nie je hodnotený pokiaľ ide o plnenie stanoveného programu zaobchádzania v časti „edukácia“, z dôvodu iba čiastočne kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti a v tejto súvislosti neprejavil žiadnu aktivitu v rámci kultúrno-osvetovej činnosti. Aj pokiaľ ide o sociálne zázemie, toto nie je možné hodnotiť ako dostatočné, pretože odsúdený má iba sporadický kontakt s blízkymi osobami. Konštatuje sa tak, že program zaobchádzania sa u neho plní iba v čiastočnej miere, keď síce nevykazuje disciplinárny trest, ale na druhej strane ani disciplinárnu odmenu a jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo ani riaditeľom ústavu doporučené, čím však konajúci súd o podmienenom prepustení nie je na druhej strane viazaný. Krajský súd v tomto smere i napriek čiastočne pozitívnemu charakteru hodnotenia odsúdeného, ako základného atribútu pre hodnotenie naplnenia druhej zákonnej podmienky materiálneho charakteru je toho názoru, že odsúdený dôsledne túto druhú zákonnú podmienku pre podmienené prepustenie nespĺňa a v tomto smere uvádza, že odsúdený, ktorý je síce vo výkone trestu odňatia slobody, má však doposiaľ stále zrejme rezervy v preukazovaní adekvátneho stupňa svojho polepšenia okrem iného aj s poukazom aj na to, že si doposiaľ nevytvoril podmienky pre získanie aspoň jednej disciplinárnej odmeny. U odsúdeného podľa názoru krajského súdu, v zhode so sťažnosťnými námietkami prokurátorky, sú navyše podstatné rizikové faktory jeho recidívy, vzhľadom na vyhodnotenú strednú riziko sociálneho zlyhania, iba čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, čo vyplýva z písomných záznamov o vykonaných pohovoroch s odsúdeným, nedostatočné sociálne zázemie (poznatky získané zo vstupnej sociálnej diagnostiky a psychologického vyšetrenia), opakované páchanie trestnej činnosti a nadmerná konzumácia alkoholických nápojov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd musí konštatovať, že odsúdený dôsledne nespĺňa ani tretiu materiálnu zákonnú podmienku pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. predpoklad, že na slobode, po podmienenom prepustení bude skutočne viesť už iba riadny život. Tento predpoklad musí byť podložený viacerými pozitívnymi skutočnosťami, čomu však u odsúdeného S. Q. ako je vyššie uvedené, tak nie je.

Na základe uvedených skutočností preto krajský súd dospel k záveru, že odsúdený S. Q. kumulatívne s formálnou podmienkou dôsledne nespĺňa aj všetky zákonné materiálne podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako na to odlišne (aj podrobne) poukazoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorými dôvodmi sa krajský súd v otázke naplnenia materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného nestotožnil. Krajský súd pripomína, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je a ani nemôže mať skutočne charakter akejsi odmeny iba za relatívne dobré správanie sa odsúdenej osoby, ale ide o taký mimoriadny inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode - za istých zákonných a súdom určených podmienok - preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody musel preto napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku v celom rozsahu zrušiť a vzhľadom k tomu, že okresný súd vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, na podklade ktorých bolo možné meritórne rozhodnúť, rozhodol krajský súd sám tak, že podľa § 66 odseku 1 písm. a), odseku 2 Tr. zákona návrh odsúdeného S. Q. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.